

חדריך

תדאמיב

*** הנערים שבחבורה (סטור) דיו, ארצות-הברית) הוא תיאטרון מצולם. תשעה גברים הומוסקסואלים נפגשים לחוג את מסכת יום-ההולדת של ההומו היהודי. סרט בלתי-רגיל, המציג את ההומואים כבני אדם רגילים, סובלים ורגישים.

*** ויוה זאפטה (תל-אביב, ארצות-הברית) גירסה קולנועית מחודשת של סרט ישן מעולה. מרלון ברנדו כאמיליו זאפטה, גיבור המהפכה המקסיקאית, משי-לם מחיר יקר בעד הניצחון ומגלה פירושה ומשמעותה של רודנות.

*** מיינקי (גורדון, ארצות-הברית) צ'רלס ברוסון כסופר מצליח ומבוגר מת-אהב בגיורג' סקוט תלמידת התיכון. הבנ-יות מתחילות כשהם מתחננים. היא רוצה תשומת-לב לעצמה ולבובות. הוא רוצה שקט לכתוב.

חיפה

*** היה שלום קדומבום (עמי מ, ארצות-הברית) סרט על-פי ספרו של פיליפ רות (תלונתו של פורסנו). שני יהו-דים: היא צעירה עשירה ומפונקת, הוא רגיש אינטלקטואלי ובוועט במוסכמות. ה-אמנם יצליחו לבנות חיים משותפים על בסיס אמיתי ואינטימי יחד?

ירושלים

*** המדבר המתעורר (תל-אור, ארצות-הברית) סרטו של חלס דיסני על החיים והמוות במדבר. בהשתתפות חיות ר-רמשים בלבד. חוק הטבע בלי מוסר של האדם. מומלץ לילדים וגם לגדולים לא יזיק.

כוכבים

טרון חי

ומתגורר בברצלונה

טרון מלך הגינגל והקופים קם לתחיה. דור חדש, שלא ינק את סיפורי טרון ה-מקוריים של אדגר רייס ביראוז עם חלב אמו, מגלה אותו מחדש ברחבי אירופה המערבית וארצות-הברית. תפוצתם של ספרי טרון נמצאת בקו עליה וסרטי טר-ון השנים, עדיין מושכים נוער רב בכל מקום בעולם בו הם מוצגים. טרון עצמו, או לפחות אחד מהם — ואחד המפורסמים שבהם, עדיין חי ומת-גורר בברצלונה, בלי ציטה, אבל עם מלכת היופי הספרדית לשנת 1962. זהו לקס בארקר, החסון והשירי שבכל הסרונים שנאו על הבד. בארקר, כיום בן 51, עשה את האחרון בסידרת סרטי הטרון שלו לפני 17 שנים. מאז הוא הופיע בסרטים רבים אחרים, רובם אי-רופיים. במשך עשר שנים שיחק במערבוי-ני המאקרוני מתוצרת איטליה, לפני ש-פיש סופית מהזירה והתישב בספרד ל-פני שנתיים.

נגד מלחמת שוורים. בארקר מת-גורר כיום במרחק שעה של נסיעה מ-ברצלונה, בבית סרטי שבנה לעצמו בחוף קוסטה בראבה. שם הוא מבלה את זמנו ב-השכלת אבנים לים התיכון והשטת ספרי נה השעשועים המרטי שלו. הוא עדיין קשור לחברת סרטים שורי-צית, המשלמת לו סכום קבוע בכל שנה, מבלי להתחשב במיספר הסרטים שהוא עושה. וזהו לא עושה הרבה. "לאחר-נה אני מוצא סרטים המתאימים לי," אמר בארקר.

האיש עם אבנט העור עדיין רואה את עצמו אורח אמריקאי, למרות שלפני שמ-נה שנים נשא לאשה את מריה כרמן קרברה, מי שהיתה מלכת היופי של ספרד, אותה פגש בהסרטה משותפת של סרט שהסריט ביוגוסלביה. הוא אפילו משלם מס הכנסה לאוצר האמריקאי. "דבר ה-מקנה לי את הזכות להשמיע ביקורת," לבריו.

מה נשאר לטרון האגדי של הקולנוע מהתקופה בה התעופף בין העצים והת-יידד עם כל חיות הגינגל? לפחות ה-שנאה למלחמת שוורים. "גם אני וגם אשתי שונאים את הסבת הזה," התבטא בארקר לאחרונה.

הטילים

והפסקת-האש

מלחמת המראות (חו, תל-אביב, ארצות-הברית) התסריט לסרט זה נשען על ספרו של ג'ון לה-קארה ("המרגל שחזר מהכפור"), עיו קטנה בגרמניה. כמו כל ספריו חורג גם התסריט זה מתחום סרטי-המלחמה הרגילים והופך להיות הרבה יותר רציני וטעון.

הרקע: אנגליה וברלין המזרחית. בעיות בקשר להפדת הסכם פירוק-הנשק. מטרתה של הבולשת האנגלית להשיג אינפורמציה על מציאותם של טילי ה-2.

צעיר פולני עריק מנודב לעבור חזרה לברלין המזרחית לשם השגת אינפורמציה תמורת מיקלט פוליטי באנגליה כשיחזור. בגרמניה המזרחית פוגש לייזר (כריסטופר ג'ונס) בנערה, פיה דגרמרק, המשכנת אותו סופית שמה שחשוב בחיים הוא משהו שיהיה שלך: אשה, ילדים, שמש וים. מה שהופך את התסריט לבלתי-שיגרתי היא דמותו של הגיבור האנטי גיימס בונדי. ארשת פנו העצובה, רגישותו, תמימותו והסתבכויותו האימפולסיביות תוך הצורך בהג-נה עצמית, מעלות בלב הצופה וגם בליבו של אורק, מאמנו האנגלי, את השאלה האם יש הצדקה מוסרית לסכן חיי צעירים ולא עוד אלא שהסיכון הוא ללא כל גיבוי ותמיכה. אומנם ראש הבולשת האנגלית לה קלארק (רלף ריצ'רד-סון) מנסה לשכנעו שבזמן "שלום" הרבה יותר קשה להחליט החלטות כאלה ואולם צריך להיות ברור שחי-היחיד הם אפס לעומת שלוותה של אוכלוסיית לונדון השי-למה. אך פניו הרגישות של כריסטופר ג'ונס, תחושת התי-לשות שלו והצמא לאהבה ולשייכות יוצרים רושם חזק.

היפה

והמהפכה

המתבגרים (אופיר, תל-אביב, ארצות-הברית) איתך זה תמיד כל-כך טוב... כל-כך אחרת, אומרת קנדיס ברגן אליוט גולד במיטה.

"המתבגרים" הוא סרט המנסה לתאר את מה שקורה היום בקמפוסים האמריקאיים — את ה"מהפכה". אבל כמו שקורה בהרבה סרטים אמריקאיים, כל מה שנשאר לצופה לאחר שהוא יוצא מהסרט זה טעם מתקתק של מלודרמה וזכרון של הנושא — כי הנושא עצמו מוגש בצורה סטריאוטיפית שטוחה, ונשאר גנדר אמירה קול-נועית שאינה מגיעה לידי פיתוח של ממש. הרי, גיבור הסרט, הוא המבוגר החכם האמיתי כביכול בחברה של ילדים צעירים הנלחמים בשלטונות האוניברסיטה.

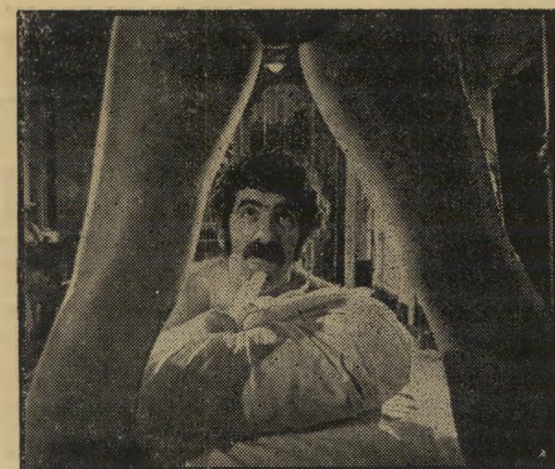
אבל הרי עצמו אינו אלא ילד — הוא מבולבל ומחפש במשך שעה וחצי את זהותו העצמית. נדמה לו שיינודו בחינוך, אך לבסוף הופך הוא ל"דרופ-אאוט" ומצ-טרף לצעירים האחרים במלחמה בשוטרים. כל הסרט כולו נראה כמו תמונת קישש גדולה, בה מסתתרים אלמנטים מעניינים ואף רציניים אלא שכל אלה נבלעים בסצינות המוניות של הפגנות ובמישגלים אינ-סופיים לפני ההפגנות, באמצע ובסוף. מה שהיו יכולים להיות דיאלוגים בין הדי-מויות, הופכים למונולוגים.

הרי סובב סביב עצמו ומגיע למסקנה שבעצם נוח לו לא להתבגר. ברקלי נראית יפה וסוערת כימעט כמו במצי-

דגרמרק וג'ונס ב"מלחמת המראות"

אנשי הבולשת מוצגים כעדת זקנים הניזונים מנוסטלגיות על גבורתם במלחמת העולם. בשבילם הפעילות המיבצעית הזו היא מעין ספורט אנגלי שבו מהמרים על חיי אדם — אשר לעיתים רחוקות הם חייהם שלהם. מישהם של פיה דגרמרק ("אלוויה מדינג") וכריסטופר ג'ונס, הוא רגיש ונוגע ללב, ובתוספת רלף ריצ'רדסון כלה קלארק ופול רוג'רס (הלדון), המייצגים את הנוקשות, מעניקים לנו יצירה קולנועית מזעזעת ומעניינת.

קנדיס ברגן ואליזט גולד ב"המתבגרים"

אות וקנדיס ברגן עירומה ולבושה אינה מוותרת על מטר-תה להשיג גבר בכל מחיר. אליוט לעומת זה סכסי מאוד. קשה להאשים את גיבור הסרט במבוכה בה הוא מצוי — בחברה העוסקת בנטיית הומוסקסואליות של סקוט פינצ'רלד במקום ספרות והמדכאת את צעיריה בעזרת סצינות מים וגו מדמיע. אנשים מתבגרים, אבל לא תמיד.

גריבס, בלו וספנסר ב"5 המצצוענים"

לאלה שבכל זאת מתעקשים ללכת: שימו לב לסצינת הרדיפה של טאסטורו טאבה אחרי הרכבת והקשרים שבין הצוות, ביניהם נינו קסטלובו הזכור מ"מיטריות שרבורג" ופיטר גריבס כ"הולנדי" מ"נשימה רלתי-אפשינה".

ויוה

זיפט

חמשת המצצוענים (צפון, תל-אביב, איטליה) הסרט "חמ-שת המצצוענים" הוא סרט

נוסף בשורת הפסדו-מערבונים הנעשים באיטליה ואשר אחדים מהם יצרו כבר ז'אנר חדש בתחום סרטי המערב הפרוע. רקע הסרט: המהפכה המכסיקאית.

המשתף לחמשת המצצוענים היא עובדת היותם נרד-מים על-ידי החוק ומשועממים בהיותם נאלצים לעסוק במלאכות שלא לכבודם, כגון הימורים, טיפול בחרגור-לות. כתוצאה מכך הם מצטרפים להולנדר (פיטר גריבס). התוצאה המושגת בסרט היא עלילת-שווד סיגרתית, תוכ-נית מבריקה אשר נתמכת על-ידי מתח חיצוני בלבד. הבימוי נעדר הברקות וחסר מקוריות ומעמדים רבים בסרט מזכירים לצופה מעמדים דומים בסרטים אחרים. התסריט מתיימר לעסוק בעת ובעונה אחת באידיאלים של המהפכה המקסיקאית מחד ובחקירת מניעי חמשת ההתפתקים החפצים להתעשר, מאידך. לבסוף, כימעט בחוסר ברירה, הם עולים על עגלת המהפכה.

סרטים אחרים, "בעבור חופן דולרים" ו"חיו זמנים במערב" ואחדים נוספים שנעשו באיטליה גילו אספקטים חדשים בשטח המערבונים והדחימו באיכותם הטכנית. "חמשת המצצוענים" נשען על פרסטיג'ה זו בבירור.